

Hvorfor skyder I ræve?

Hvorfor skyder I ræve?

Et spørgsmål de fleste jægere har fået stillet på et eller andet tidspunkt. Og måske også et spørgsmål, der kan være ganske relevant, at få svar på, hvis man ikke er jæger. For man spiser jo ikke ræve, og skindet er kun noget værd som trofæ, det har ikke rigtig anden værdi.

Jeg vil her komme med et svar på dette spørgsmål. Et svar som bedst kan illustreres med en ganske sandfærdig jagthistorie, som jeg selv oplevede.

Det var en dejlig lun juni aften, bukkejagten kørte på fuld tryk. Og selvom jeg allerede havde skudt en sommerbuk, så valgte jeg alligevel, at tage på jagt denne aften, for at se om jeg kunne være heldig at skyde endnu en. Kl. var ca. 19.30, da jeg gik ned over marken, mod hegnet og skoven, der afgrænsede dette revir, i det fjerneste hjørne af marken. Jeg nåede hegnet og gik langs med det, hen mod skoven. Jeg forsøgte at bevæge mig så stille som muligt, da jeg af bitter erfaring vidste, at der kunne ligge et dyr i hegnet. Det gjorde der også denne aften, og desværre bevægede jeg mig ikke stille nok. Dyret forsvandt over på naboens mark. Jeg nåede ikke at se hvad det var, men på den rumsteren der var i buskadset, var jeg ikke i tvivl om, at det var et rådyr, jeg havde stødt. Nå men sket er sket, så jeg satte mig tilrette i hegnet, for at se om ikke der kunne ske og kommen en buk forbi.

Der var nu ikke meget at se, så jeg tog telefonen frem, og tjekkede dagens nyheder på net aviserne. Efter et stykke tid opdagede jeg to harer til venstre for mig. De rendte lidt rundt på marken, så jeg sad og nød deres selskab. Endnu engang kom tanken, at det er utroligt så mange harer, vi ser i sommerens bukkejagt, og når der så er jagttid på harerne, så er de som sunket jorden. Men man må vel bare konstatere, at harerne åbenbart kender jagttiderne.

Efter ca. 5 kvarter, hvor jeg lidt på skift havde tjekket nyhederne og nydt harernes leg med hinanden, kunne jeg hører en puslen lidt til højre for mig. Ok, så mon det dyr, jeg tidligere havde stødt, var kommet tilbage igen? Jeg sad helt stille, ja jeg trak næsten heller ikke vejret, bare for at det der rumsterede i hegnet lige ved siden af mig, ikke skulle hører mig og tage flugten. Efter et par minutter, som føltes noget længere end normalt, trådte en rå ud af hegnet, ud på marken lige foran mig og var vel kun ca. 5-10 meter fra mig. Hun var lidt pjusket i pelsen og noget hul mavede, men ellers i fin stand, så jeg var ikke i tvivl om, at hun havde et lam et sted. Heldigvis drejede hun til højre væk fra mig og op i vinden, så hun opdagede mig ikke.

Jeg kunne nu også nyde hendes selskab, for hun trissede stille rundt i kanten af hegnet og skoven, hvor hun nippede lidt i græsset, og lidt i bladene på de træer hun kunne nå. Det er en dejlig fornemmelse man får, når man får lov til at komme så tæt på den vilde natur, som vi har i Danmark. Efter en 10 minutters tid, træder hun ind i skoven, hvor hun forsvinder mellem træerne for mig.

Nå men der er stadig lidt over en time til solnedgang, hvor jagten slutter for den dag, så jeg begynder atter, at sidde og spejle efter en buk.

Efter ca. 20 minutter pusler det atter i hegnet lidt til højre for mig. Hva dølen, er råen allerede vendt tilbage? Tænker jeg, og straks slår næste tanke mig. Så må hendes lam jo ligge her i hegnet til højre for mig.

Jeg får strakt lidt dårlig samvittighed, for så har jeg jo også jaget hende væk fra lammet, da jeg stødte hende første gang. Jeg må hellere liste af, så de kan få fred tænker jeg. Jeg får ligeså stille fat i min riffel, skydestok og jagtstol, og så lister jeg stille og roligt ud af hegnet, til venstre op ad marken, som jeg for et par timer siden var kommet ned ad. Da jeg er nået ca 10-20 meter op ad marken, vender jeg mig om, sådan for lige at tjekke, at alt er ok.

Der ser jeg så ræven komme ud af hegnet, med et lam i munden.

Ræven går tværs over marken, og tager slet ikke notits af, at jeg står og kigger på den.

Da den er nået ca. 50 meter ud på marken, kommer råen ud af skoven, der hvor hun tidligere var gået ind. Hun går stille og roligt efter ræven, samtidig med hun at strækker hals, og forsøger at fange færtten af ræven og lammet, den har i munden. Hun følger efter ræven et godt stykke ud på marken, mens hun skiftevis vejre op i luften og ned i jorden. Hun går lidt frem og tilbage ude midt på marken, inden hun bestemmer sig for, at det er nytteløst og vender tilbage til skoven.

Som betragter til dette optrin, var jeg overhovedet ikke i tvivl om, at det lam ræven havde i munden, var hendes. Om det allerede var død, eller om ræven slog det ihjel, ved jeg ikke. Jeg hørte intet andet end en puslen i hegnet, da jeg sad der.

Dette er en af grundene til at vi skyder ræve. Vi vil nemlig hellere have rådyr på vores revirer end ræve. Jeg ved godt at rævene også har deres berettigelse i naturen, men som jeg startede med at skrive, så spiser man ikke ræve. Men vi spiser rådyr, så derfor vil vi altså hellere have nogle flere af dem.